

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobců: a) J. H., narozena X
bytem X

b) M. H., narozen X
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. KUUK/032026/2024/Klo
o žádosti žalobců o osvobození od soudních poplatků
o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

- I. Žalobkyni a) J. H. **se přiznává** osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.
- II. Žádost žalobce b) M. H. o osvobození od soudních poplatků **se zamítá**.
- III. Návrh žalobkyně a) J. H. na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá**.
- IV. Návrh žalobce b) M. H. na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá**.
- V. Žalobce b) M. H. **je povinen** zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Mostu, odbor správních činností (dále jen „magistrát“), rozhodnutím ze dne 20. 11. 2024, č. j. MmM/154584/2024/OSČ-P/RK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) shledal oba žalobce vinnými ze spáchání přestupků proti občanskému soužití.
2. Konkrétně magistrát výrokem I. prvostupňového rozhodnutí shledal žalobce b) M. H. vinným z přestupků
 - proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), kterého se měl dopustit tím, že dne 4. 8. 2023 v blíže neurčeném čase v Mostě v ulici Václava Řezáče č. p. 224, u budovy Policie ČR, ÚO Most, verbálně napadl slovy „...*ty kundo špinavá, mrdko, žumpo jedna, kundo debilní, žumpo vymrdaná*...“ a dalšími D. K., čímž úmyslně jinému ublížil na cti tím, že ho jiným způsobem hrubě urazil, a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 ZNP, kterého se dopustil tím, že dne 4. 8. 2023 v blíže určeném čase v Mostě v ulici Václava Řezáče č. p. 224, u budovy Policie ČR, ÚO Most, při verbálním napadání polil pivem z plechovky D. K., čímž se úmyslně vůči jinému dopustil jiného hrubého jednání.

Za spáchání uvedených přestupků magistrát uložil žalobci b) podle § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“) v návaznosti na § 7 odst. 4 písm. b) ZNP správní trest pokuty ve výši 3 000 Kč, a to se splatností do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Podle § 95 odst. 1 ZOP byla žalobci b) uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

3. Dále magistrát výrokem II. prvostupňového rozhodnutí shledal žalobkyni a) Jaroslavu Horákovou vinnou z přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a) ZNP, kterého se měla dopustit tím, že dne 4. 8. 2023 v blíže určeném čase v Mostě v ulici Václava Řezáče č. p. 224, u budovy Policie ČR, ÚO Most, verbálně napadala slovy „...špíno jedna, zprcala jsi celou školu, a jsi vychcaná kurva, kundo jedna ...“ a dalšími D. K., čímž úmyslně jinému ublížila na cti tím, že ho jiným způsobem hrubě urazila.

Za spáchání uvedeného přestupku magistrát uložil žalobkyni a) podle § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 ZOP v návaznosti na § 7 odst. 4 písm. a) ZNP správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč, a to se splatností do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Podle § 95 odst. 1 ZOP byla žalobkyni a) uložena povinnost nahradit náklady řízení ve snížené výši 500 Kč do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

4. Proti prvostupňovému rozhodnutí magistrátu podali oba žalobci odvolání, přičemž žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.
5. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobci brání žalobou, ve které požádali o osvobození od soudních poplatků a současně navrhli, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
6. V žalobě ve vztahu k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobci uvedli, že skutky se nestaly tak, jak jsou popsány v rozhodnutí o přestupku. Dle žalobců jsou pokuty, které jim byly uloženy, přísné a likvidační alespoň pro žalobkyni a), která je v evidenci Úřadu práce Most, je vážně nemocná (roztřesená skleróza) a má přiznanou invaliditu 1. stupně.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že na straně žalobců nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku, a proto by měl soud návrh zamítnout.
8. Soud se nejdříve zabýval žádostí žalobců o osvobození od soudních poplatků. Ze žaloby nebylo zcela zřejmé, zda žádost podala jen žalobkyně a) nebo i žalobce b). Tato nejasnost byla důsledkem toho, že žalobu zjevně sepisovala žalobkyně a) i za svého syna – žalobce b). V zájmu toho, aby žalobce b) neutrpěl žádnou újmu a s ohledem na nutnost ve lhůtě 1 měsíce rozhodnout o návrhu na přiznání odkladného účinku, vycházel soud z toho, že žádost o osvobození od soudních poplatků podali oba žalobci.
9. Podle § 36 odst. 3 věty první a druhé s. ř. s. platí, že „účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od

soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.“

10. Soud při rozhodování podle tohoto ustanovení především porovnává na jedné straně výdělkové a další majetkové poměry dotyčného účastníka řízení, na druhé straně pak výši soudního poplatku se zřetelem na případné další náklady spojené s předmětným řízením před soudem. Výsledkem této úvahy je pak závěr, zda účastníkovi je možné přiznat osvobození od soudních poplatků, či nikoli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2005, č. j. 2 As 72/2003-74).
11. Co se týče žalobkyně a) tato reagovala na výzvu soudu a v dostatečném rozsahu doložila své osobní, výdělkové a majetkové poměry. Z prohlášení o jejích poměrech je zřejmé, že má příjmy jen z invalidního důchodu 1. stupně ve výši 9 234 Kč a z příspěvku na bydlení ve výši 4 098 Kč. Žalobkyně a) je nemajetná, má závazek u Cofidis ohledně splácení půjčky na pračku ve výši 1 162 Kč měsíčně do prosince 2025. Žalobkyně a) doložila potvrzení o výši invalidního důchodu a o evidenci na úřadu práce, přičemž není vyplácena podpora v nezaměstnanosti. Za těchto okolností přiznal soud výrokem I. tohoto usnesení žalobkyni a) plné osvobození od soudních poplatků.
12. Jiná je však situace ohledně žalobce b). Soud ho vyzval, aby vyplnil formulář o svých poměrech a zaslal ho zpět soudu (viz výzva na č. l. 10 spisu). Výzva byla zaslána žalobci b) prostřednictvím České pošty na doručovací adresu, kterou uvedl v žalobě (X). Česká pošta však sdělila (viz záznam pošty na doručence ze dne 27. 3. 2025), že žalobce b) nemá na této adrese schránku, proto nebylo možné vložit zásilku do schránky žalobce b), přičemž o této skutečnosti bylo v místě doručení zanecháno písemné oznámení. Za této situace provedl soud doručení vyvěšením na úřední desce soudu. Písemnost byla vyvěšena dne 31. 3. 2025, uplynutím 10 dnů ve smyslu § 50 odst. 2 o. s. ř. došlo k doručení písemnosti (10. 4. 2025). Lhůta 7 dnů k předložení podkladů pro rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků běžela do 17. 4. 2025, avšak žalobce b) žádné podklady nepředložil. Pro úplnost soud podotýká, že písemnost zaslal žalobci b) následně i na jeho adresu trvalého pobytu (X), ovšem rovněž s výsledkem, že adresát tam nemá schránku.
13. S ohledem na výše naznačené potíže s doručováním písemností žalobci b) soud důrazně upozorňuje žalobce b), aby neprodleně sdělil soudu adresu, kam mu mají být doručovány soudní písemnosti, neboť pro soud je stále závazná doručovací adresa uvedená v žalobě (X), na které však dle údajů pošty žalobce b) nemá schránku. Jakmile toto usnesení týkající se osvobození od soudních poplatků a odkladného účinku nabyde právní moci, bude soud vyzývat žalobce b) na doručovací adresu k úhradě soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, přičemž pokud se opět písemnost vrátí zpět, že tam žalobce b) nemá schránku soud opětovně doručí písemnost vyvěšením na úřední desce soudu. Může se tak snadno stát, že žalobci b) marně uplyne lhůta k zaplacení soudního poplatku za žalobu, přičemž v takovém případě bude řízení vůči němu zastaveno a nadále bude soud řešit žalobu jen ve vztahu k žalobkyni a).
14. Žádost žalobce b) o osvobození od soudních poplatků soud zamítl výrokem II. tohoto usnesení, protože žalobce b) nesdělil soudu své osobní, výdělkové a majetkové poměry, natož aby je doložil. Za takové situace soud vůbec nemohl posoudit, zda žalobce b) splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků.
15. Následně se soud zabýval již návrhem obou žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě.

16. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
17. Odkladný účinek představuje zcela mimořádný institut, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
18. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek (újma hrozící žalobci se poměřuje s újmou jiných osob a veřejným zájmem). Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
19. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět ani u jednoho ze žalobců.
20. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o uložení pokut žalobcům. Žalobkyni a) byla uložena pokuta 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 500 Kč. V případě žalobce b) se jednalo o pokutu 3 000 Kč a náklady řízení 1 000 Kč. Je tudíž zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek obou žalobců se zmenší, čímž jim může být způsobena újma.

Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně obou žalobců je tak zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.

21. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobců. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
22. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
23. Má-li mít návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem k tomu, že v případě existence pravomocného rozhodnutí správního orgánu existuje veřejný zájem na jeho řádném výkonu, soud musí vždy poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu. K tomuto zájmu v daném případě přistupuje též veřejný zájem na řádném výběru daní, mezi které odvod za porušení rozpočtové kázně patří. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
24. Žalobkyně a) v dané věci zůstala toliko u nedoloženého tvrzení, že by zaplacení pokuty pro ni bylo likvidační. Žalobkyně a) doložila, že má příjem z invalidního důchodu a z příspěvku na bydlení. Soudu nejsou známy výdaje žalobkyně a) na bydlení a další výdaje, tudíž nelze posoudit, jak náročná by pro žalobkyni a) byla bezprostřední úhrada pokuty a nákladů řízení v celkové výši 2 500 Kč. Nicméně jedná se o velmi nízkou částku, kterou má žalobkyně a) zaplatit, kdy případně s ohledem na své poměry by mohla žádat magistrát o povolení splátek či posečkání s úhradou dluhu. Žalobkyně a) tedy v posuzované věci (částečně) splnila povinnost tvrzení, avšak současně neunesla břemeno důkazní.
25. Bez doložení zásadních skutečností, jež jsou nezbytné pro věcné posouzení návrhu žalobkyně a) na přiznání odkladného účinku žalobě, není možné zhodnotit, zda hrozící újma převládá nad veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdit a prokázat skutečnost, že negativní důsledek (hrozící újma) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích žalobou napadeného rozhodnutí převažuje nad veřejným zájmem, bylo výhradně na žalobkyni a), která tuto povinnost nesplnila, neboť soudu nepředložila dostatek dokladů či jiných důkazních prostředků, na jejichž podkladě by bylo možno hodnověrně ověřit její tvrzení o možném likvidačním dopadu napadeného rozhodnutí. Soud proto dospěl k závěru, že žalobkyně a) splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě neprokázala.
26. Co se týče žalobce b) i v jeho případě soud shledal, že neprokázal splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, jelikož vůbec neozřejmil soudu své majetkové poměry ani nedoložil žádné podklady, ze kterých by vyplývala jemu hrozící závažná újma převažující nad veřejným zájmem na řádném výkonu rozhodnutí.
27. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl výroky III. a IV. tohoto usnesení, že v obou případech zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.

28. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč pro každého ze žalobců (položka 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o tomto návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 21]. Soud proto výrokem V. tohoto usnesení uložil žalobci b) povinnost příslušný soudní poplatek zaplatit. Soud připomíná, že žalobkyně a) byla osvobozena od placení soudních poplatků, proto pochopitelně mohl být soudní poplatek uložen k úhradě jen žalobci b).
29. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě je žalobce b) povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1754900525**.

Poučení:

Proti výrokům I., III. a IV. tohoto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Proti výrokům II. a V. tohoto usnesení **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Soud přiznané osvobození od soudních poplatků kdykoliv za řízení **odejme**, a to i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

Ústí nad Labem 22. dubna 2025

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.